

“Τηρήσαμε στο ακέραιο τις δεσμεύσεις μας”, είπε τρεις τουλάχιστον φορές ο **Τσίπρας** μιλώντας στο Συνέδριο του ΣΥΡΙΖΑ. Μην μπερδεύεστε, είπαμε, λέει ψέματα πολλά, αλλά αυτή τη φορά θα ήταν άδικη η κατηγορία! Ο πρωθυπουργός δεν αναφερόταν σε όσα είχε πει στους **ιθαγενείς** για την κατάργηση της λιτότητας, την επαναφορά της 13ης σύνταξης, την αύξηση του κατώτατου μισθού, την κατάργηση του ΕΝΦΙΑ και άλλα σχετικά. Αυτούς

τους ιθαγενείς, που έχουν αξία μόνο όταν ακουμπάνε τα ψηφαλάκια τους, χεσμένους τους έχει...

Αντίθετα, αναφερόταν στους **εταίρους** του και την επαίσχυντη **συμφωνία του Ιουλίου του 2015**. Τότε που έγραφε το μεν λαϊκό ΟΧΙ του δημοψηφίσματος στα παλιά του τα παπούτσια, το δε Τρίτο και βαρύτερο Μνημόνιο μαζί με τους εταίρους του.

Και γιατί **σκούζει και εκλιπαρεί** έτσι τώρα;

Μα γιατί παραπονιέται πως ενώ τα έκανε όλα όπως δεσμεύτηκε σε τοκογλύφους «δανειστές» και αφέντες της ΕΕ, αυτοί οι αχάριστοι και άπονοι τον ταλαιπωρούν, δε του δίνουν «**ποσοτική χαλάρωση**», για να ηρεμήσει το κορμάκι και η ψυχούλα του.

Κατά τα άλλα, διαβεβαίωσε τους πάντες ότι στρατηγικός στόχος είναι ο «**σοσιαλισμός του 2000**», μόνο που αυτός:

ΠΡΩΤΟΝ, αργεί λίγο και ασφαλώς ως πρώτη προϋπόθεσή του έχει την πιστή εφαρμογή του Τρίτου Μνημονίου και

ΔΕΥΤΕΡΟ, δε θα εφαρμοστεί στην Ελλαδίτσα μόνο, αλλά σε όλη την ΕΕ μαζί. Όχι θα κάνουμε τσιγκουνιές...

«Μην ανησυχείτε», είπε λίγο ως πολύ: **«ένα νεύμα χωρίζει την ανάκαμψη από την απογείωση»**, προκαλώντας τη νοημοσύνη των πάντων, αλλά και ένα άγριο θυμό που δε θα αργήσουν οι επιτελείς του ΣΥΡΙΖΑ να νοιώσουν να τους καίει απειλητικά στο σβέρκο.

Ωστόσο, δεν ήταν «για τα μπάζα» ακριβώς η πρωθυπουργική ομιλία. Το σοβαρότερο στοιχείο της ήταν η προσπάθεια να παρουσιάσει την **παραμονή στην ευρωζώνη και την ΕΕ** ως την «αριστερή πολιτική», τη δε έξοδο από αυτήν ως συνώνυμη των σχεδίων της ακροδεξιάς και του Σόιμπλε. Αυτού ακριβώς, όπως και των άλλων επιβητόρων της ΕΕ, που επιχαίρουν με τις δηλώσεις δουλικότητας και ευρωφροσύνης του ΣΥΡΙΖΑ.

Θα ρωτήσει κανείς: Μα γιατί να μην πιστέψουμε ότι ο εθελοντικός σφαγιασμός στον προκρούστη της καπιταλιστικής ολοκλήρωσης της ΕΕ, συνιστά αυτό που ο Τσίπρας ονομάζει «σοσιαλισμό του 2000, όχι σε μια χώρα αλλά σε πολλές»; Με την ίδια σοβαρότητα δεν προβλήθηκε και το επιχείρημα ότι η συγκυβέρνηση με τους ακροδεξιούς ΑΝΕΛ, αποτελούσε την ανώτατη απόδειξη της «αριστερής πολιτικής» του για την ελληνική κοινωνία; Έλα ντε...

Π.Μ.